

Ó, Bože, my Tobě děkujeme

Jasně ♩ = 76-92

1. Ó, Bo - že, my To - bě dě - ku - je - me, že Tvůj pro - rok
 2. Když stáh - nou se nad ná - mi mra - ky a vše ko - lem
 3. Necht' na vě - ky jen Tvá je slá - va, at' pro Te - be

je s ná - mi zas, že Tvé e - van - ge - li - um zná - me,
 ztrá - cí klid svůj, jak po bou - ři jas - no se vrá - tí,
 chva - lo - zpěv zní. Tvé e - van - ge - li - um je zprá - va,

jím mno - hé se změ - ni - lo v nás. Jsme vděč - ni za Tvé da - ry
 tak jde ži - vot vstříc no - vým dnům. My dou - fá - me ve spá - su
 jež vná - ší jas do všed - ních dní. My ví - me, že k věč - né - mu

vzác - né, jež v hoj - no - sti nám roz - dá - váš, vždyť slou - žit Ti
 Tvo - ji, je nám na - dě - jí kaž - dý den. A kdo pro - ti
 plá - nu jen čest - ný se smí při - po - jit, však kdo vstou - pí

s lás - kou je krás - né, tak lze spl - nit, co u - klá - dás.
Si - o - nu sto - jí, ten vždy zů - sta - ne po - ra - žen.
do stí - nu kla - mu, ten ne - mů - že dál šťas - ten být.

Slova: William Fowler, 1830–1865

Hudba: Caroline Sheridan Norton, 1808–příbl. 1877

Nauka a smlouvy 21:1–5

Mosiáš 2:41